

1. I, 190.

Den - Felt - Illustration - Kunst

2. Oplag.

DEN LIGE MASKERADE

nr 7.

ELLER
SOMMERREVEN
1899.

Forlagsselskabet

KJØBENHAVN

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

390287-341

Allegro moderato.

Gammel Soldatersang.

Bakmann.

Nr. 1.

1. Klok-ken bli'er jo let lidt man - ge, naar man har Ju - bi - li -
 2. Tiet - gen med holdt Ju - bi - læ - um, men u ha' hve han var
 3. Pyht! jeg svæver sik - ken Sher - ry, svæ - ver som Jo - han - sen
 4. Der - som Pres - sen blev trak - te - ret, som jeg ble - vet er i
 5. Sik ken Rom vi fik til Tod - dy, bed - re faas den in - gen

um jum jum. Jeg skal hil - se man - ge Gan - ge
 spændt! spændt! spændt, gik ved Fe - sten helt di - strait om,
 dér - dér - dér! Aa det Skind nu maa i Sver - rig
 Da' Da' Da', me - get ty - de - lig jeg ser 'et,
 steds! steds! steds! Rom er der nu me - get godt i,

fra mig selv og G. H. Mumm, mum, mum. Vi drak Dus, saad'n
 Pok - ker staa i den Ce - ment, ment, ment! Ud med Hun - ter -
 han nok hel - ler sj gaa ner ner! I en høj - re
 hvor Carl Niel - sens Ment blev a' a' a': Fem og ty - ve
 det var der der var Kon - gres, gres, gres! Ja min Dok - tor

hvert Kvar - ter, saa ku' Mumm sgu in - te mer.
 tu - sin - de, det kan sørg - re knu - sen - de.
 Rel' - gi - on svæ - ver hun med sin Ba - lon.
 Krus pr. Da'! - Min - dre ku' han da'n - te ha'
 har for - talt, de holdt Po - re - drag om alt,

Hvem el - ler - sens der var til - ste - de, ja
 Men samt - li - ge Hoj' - ste - rets Vi - se ej
 Det mu - lig - vis kun er Ma - li - ce, jeg
 Det er svært nok at spe - el - fi - ce - re, man - ge
 om Lym - fer, Ba - cill - ler Bak - ter - jer, om

und-skyld et Øj - ø - blik! Og Ma - den, som vi fik at
 rør - te hans Port' - mon - nai, saa Tiet - gen saa glad kun - de
 skån - te ha' no - get sagt, men skal der - op - pe han
 Bæk - ke de gor en Aa, én drik - ker en Bay - er, én
 Ko - le - ra og Ko - lik, om hvor - dan vi kan ku -

se - de, jo jeg hu - sker be - stemt vi fik baade
 spi - se en fin Ju - bi - læ - ums Sou - per med
 spi - se, hvordan faar han saa Mu - den bragt, sand'n lidt
 fle - re, tit le - ber der og saa paa lldt
 rer' jer, kun en Ting vi ik - ke fik, det var

Listesse Tempo.

Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og
 Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og
 Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og
 Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og

Lam - me - steg, Gudske - lov man end - nu kan faa Lam - me - steg i vort
 Lam - me - steg, der er Gud - ske - lov end - nu Ret - fær - dig - hed i vort
 Lam - me - steg, han maa jo'n - te gaa ned og faa Lam - me - steg i vort
 Lam - me - steg, ja gu ko - ster den Pen - ge den Lam - me - steg i vort
 Lam - me - steg, de har slet ik - ke Raad til Lam - me - steg i det

lll - le grin - ag - ti - ge Land.
 lll - le grin - ag - ti - ge Land.
 lll - le grin - ag - ti - ge Land.
 lll - le grin - ag - ti - ge Land.
 sto - re grin - ag - ti - ge Land.

Allegro moderato.

Uglemose.

Nr. 2.

- p*
1. Da en Dag jeg røg min Me-la-chri-no, Me-la-chri-no til min
 2. Oscar F. er no't som Fi-ske-bls-der, Fi-ske-bls-der, Ras er
 3. Jeg i Te-le-fo-nen bad om San-der, San-der kan der lej-es
 4. Haandslag fik vi, sik-ke Haab vi hav-de Al-le Al-le, selv den
 5. En-ga-ge-ret blev, hvad le-dig var paa Tor-ret, Torret, først som
 6. Vi med For-behold fik Lot-te Wie-he, det vil si-'e, det var
 7. Thi vor Plan blev hur-tig stædt i-gen til Jor-den, Jor-den, skømt jeg

Kaf-fe paa min Stam-ka-fé, fik jeg en I-de: Ras-mus,
 Auk-tio-na-ri-us, og jeg er in-gen Kvæg, vi kan
 ud til Os-car, Ras og mig?, Ja hvor-for ej! Schyt-te
 ill-le Sal har stor Vær-di, det men-te vi. Vi til
 Di-rek-tør Chri-stof-fer-sen, han er min Ven. Han er
 li-'e ved at bli-'e net, tænk med Bal-let! En Dags
 tro'r, Carl Pri-ce fandt den kær, og han er svær. Det gik

Jeg og Os-car skul-de ta' Ka-si-no, si-no: Vi ku'
 li-saa godt som Ro-de-me-ster Ri-chard Schre-der ta' den
 lej-et har til Niel-sen, Schre-der og Scho-lan-der, Bjørnson
 høj-re del-te af til Fi-ske-hal-le, hal-le og Auk-
 me-get hæs, men ka'n-te gø-re for 'et for 'et, og hans
 Tid vi hav-de Ring paa Haan-den, Ring i Aan-den saa jeg
 den, som det gik Gas-mo-to-ren, Gas-mo-to-ren, de blev

tje-ne Pen-ge al-le tre, det ku'da skel-
 Skat, der lig-ger paa vor Vej. La' ba-re mig!
 Ler-che, Aagaard og maa-ske til Albert B.
 sion til venstre vis-a-vis. Det ku'Du li!
 Stem-mekammer nok i-gen, ja Gu'gørdet!
 saa'n'en fyl-de mit Par-ke. Saa revned det.
 stop-pet, bedst de var i Gang, af Pengetrang.

Allegro. Engelsk Melodi.

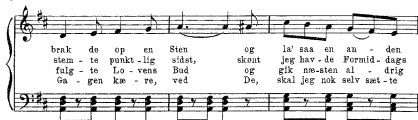
Nr. 3. *Olsen.*
1. Paa
2. Man
3. Hvad
4. En

Stræ - get er vi tit, selv om der er be -
 har vel Ind - føds - ret, et Ryg - te u - den
 det med det For - li? - det er vist snava for -
 vis Ju - stits - raads Bro'r sad lunt paa sit Kon -

skidt, Naar Plo - ven man - tert gaar og
 Plet, fal - lit er ej mit Bo, min
 di, der in - gen Me - ning i, Gen -
 tor, sa' til Ak - te - re - ne: „Jeg

Ma - gi - stra - ten saar, først Gas - rør ned „jo
 Sta - tus er Aa jol - Fyldt fem - og - ty - ve
 dar - mer - nea Tid er for - bi - De gjør - de al - drig
 smaat er ko - ren - te Char - lot - te vær ej

Tak!“ saa op med en Klo - ak, der
 Aar, saa jeg paa Li - sten staar, jeg
 ondt mod no - gen Va - ga - bond, de
 ked af det, aa, sæt Dem ned, men

brak de op en Sten og la' saa en an - den
stem - te punkt - lig sidst, skønt jeg hav - de Formid - dags
fulg - te Lo - vens Bud og gik næ - sten al - drig
Ga - gen kæ - re, ved De, skal jeg nok selv sæt - te

en. Se Graf - ten bli'r til Vold, et
Whist. I fjor blev vi de faa, for
ud, de røg en let Ci - gar og
ned. Ja kæ - re Or - lu - mundt, det

to Mands Ar - beids - hold! Grav ud, grav op, fyld
de, jeg stem - te paa, de Al - le sam - men
strøg en net Gui - tar. Saa man - gen Pi - ge -
gor mig ræd - samt ondt, jeg maa skam kni - be

i O! dobb - bel - te Bog - hol - de - ri - Først
skvat. Uf' det var den Hus - le - je - skat! - I
lil nu suk - ker; hvad skul - de det til? En
a' O! skriv O - li - vi - a, se

brækker de op, saa dæk - ke de til, saa ro - der de i 'et, saa
Aar var der Will, han skal væ - re snild, jeg ken - der ham ej, hvad
ræd - sels - fuld Dom fra Rigs - da - gen kom, de ly - sen - de blaa saa
her er en Pen, skriv un - der med den, vi har ej A - kord, saa

sma-ger de paa'et, men det er mærkværdig, for er de først færdig, vær's:
 ra - ger det Dig? Et Slag vi dog slo', vi dem to; og vi sto' os saa
 gy - sen-de paa den Or-dre, der lød: I af - vik - ler ge-svindt de Au-
 stry - ger vi Hjorth, men det er sgu'haardt for en Hjorth, den skal bort, for den

ar - tig saa gaar'en i - gen. God-mor-gen hæng il hold op! bliv
 strunk, de fik Dunk, vi fik Munk! God-mor-gen Hr. Schlett lig blødt, hils
 rik - ler, de Mik - ler skal væk! God-mor-gen istik a'! smid Toj-et, her -
 Sort du'r sgu' ej til Ex - port. God-mor-gen skriv paa, slaa af, slaa

ved! Stop lidt! et Tag! - saa hvil! smaa Slag! gaa hjem! og
 Stjernen og Winblad og Holm og al - le de an-dre, der dump med et
 ut gesvindt! lad ry - ge, lad rej - se og hils je - res Jord'mor og
 til, ha' det rart, hils Ko - ne og Børn og Lyk - ke paa Rej - sen, skriv

1. 3.
 sov! I - mor-gen er at - ter en Dag! God - nat.
 Bump, kom i - gen paa'n frisk, saa gaar'en maa -
 he - le den øv - ri - ge pø - ne Pa - mtll - jel! God - nat.
 snart, vi ses, paa Gen-syn, Far - vel kæ - re

2. ske God - nat.

4. Ven - ner God - nat! God - nat!

Allegro.

Engelsk Melodi.

Nr. 4.

f *p*
Uglemose.

1. Jeg har
2. Se i
3. Der var
4. Rothman
5. Vi paa

kendt Carl Niel-sen som jeg ken-der fle-re, det vil si-ge, jeg har
 O-den-se de har en Kammer-jun-ker, der har fle-re Men-ter
 li-ge fyr-ge-ty-ve mo-de-ra-te, da For-li-get skul-de
 stop-per Mob-ler, det er før-ste Klas-se, ja men han for-stod sgu
 Is-land har en lil-le lun-ken Kil-de, De ved „Gei-ser“ den er

ik-ke kendt ham godt. Han Cas-si-no red-ded, han har red-det
 nu end han har ha't, ef-ter Svi-ger-fa'-ren har han faa-et
 til at bræn-de sig, hvil-ke Hen-syn det nu var, maa-ske pri-
 ej at stop-pe Schmidt, som fra Ban-ken stjal u-hal'en gru-som
 nu til Eng-land solgt, for med den Slags Ting er En-gelskmænd som

me-re, og nu ger de Vrovi, for di han var lidt flot: fem-og-
 Grunker, og nu vil han ik-ke sæt-tes op i Skat; ja og
 va-te? - nok der om en fem-ten Stykker faldt jo fra, de var
 Mas-se, hvor af aar-lig der sku' af-be-tales lidt; de tog
 vil-de, paa de var-me Kil-der kan de ej se koldt, det er

ty-ve Kro-ner, naa er det saa møj-et, til To-
 Ro-de-me-ste-ren hvor har han dø-j-et, for at
 sne-di-ge, for de gik ej i Tej-et, tæn-k For-
 dog ej Un-der-pant i O-ver-tej-et, Sa-gen
 li-ge ved, jeg selv bli'r vaad i Øj-et ved at

bak og Vin, er den saa kri-mi - nel? Me-get fin To-bak, er
 faa hos Jun-ke-ren den Ba-ga - tel, - hør nu Gul-det det kan
 li - get hav-de nær de slaat' i - hjel! Naa For - li-get er al -
 maat-te ik - ke bli - ve of - fi - cial, nse saa men-te man, saa
 tæn-ke paa det lii - le Kil - de - væld, gan-ske vist det var-me

der vist ik - ke re-get, no-get re-get er der vist al - li - ge -
 da'n-te væ - ret re-get, re-get et det dog maa - ske al - li - ge -
 lig' - vel ik - ke re-get, re-get er det maa - ske dog al - li - ge -
 var det he - le re-get, re-get var det maa - ske dog al - li - ge -
 Vand er ik - ke re-get, no-get re-get er der vist al - li - ge -

vel, me - get fin To - bak er der vist ik - ke
 vel, hør nu Gul - det det kan da'n - te væ - re
 vel, naa For - li - get er al - lig' - vel ik - ke
 vel, nse saa men - te man saa var det he - le
 vel, gan - ske vist det var - me Vand er ik - ke

re - get, no - get re - get er der vist al - li - ge -
 re - get, re - get er det dog maa - ske al - li - ge -
 re - get, re - get er det maa - ske dog al - li - ge -
 re - get, re - get var det maa - ske dog al - li - ge -
 re - get, no - get re - get er der vist al - li - ge -

vel.
 vel.
 vel.
 vel.
 vel.

Moderato.

p

O. Krause.

Nr. 5.

1. Sik-ken et Staa-hej i 'Skova-
2. Lil-le For-mand Høgsbor ta'r
3. Bry-de var sg'u vred, naa det

ho-ved, fri os vell! Er Fjen-den lan-det her med si - ne
af og til en Tour, i - al fald en Gang ei - ler to om
kan jeg nok for-staa, han Po - li - ti - ken ta'r i Sin - ka -

Trop - per? Har i - gen en Bjørn bids et
Aa - ret. Li' saa snart som Kon - gen skal
du - sen, tror De nu, Hr. Bry - de at

lil - le Barn i hjel? Uf ba - re ik - ke no'n har fua - et
ha' Ge - burtstagskur, saa er det at med Rei - se - lyst han
Ret - ten vil gaa paa, at klø' Po - li - ti - ken a' for hun - dred

Kop - per! Er Liss - ner skudt, el - ler
faar 'et! Hvad er vel e - gent - lig
tu - sind? „Ik - ke en Ø - re Hr.

Tiet - gen Fal - lit? Er det et Par løb - ske - Dros - che -
Grun - den mors trø? Hvor for ler de mø - de - ra - te
Bry - de skal ha' " Saa - dan led skam Dom - me - rens In -

Fuch - ser? Folk stræk - ker Hals, Gu'! det
Lux - ser? Grun - den vel er: hans Ka -
struk - ser. Godt, at han ik - ke fik

talos.
er Dy - na - mit! Næ det var kun en Da - me der cyk - le - de i
lot er nok go! men han har vist in - gen pø - ne sor - te
Bla - det kledt a': Tænk Dem Hø - rup, Bing og Brandes u - den

Buk - ser.
Buk - ser. *f*
Buk - ser.

Randersskandalen.

Allegro moderato.

Bøhmann.

Engel-k Melodi.

Nr. 6.

p

1. Til Ran - ders By, til Land - brugs - fest, kom
 2. Og Dy - re - ne blev fo - re - de, og
 3. Og Ran - ders By gav Kon - ge - bal, hvor
 4. Hvor dan hun kom - met var der hen, det

Folk til Vogns, til Fods, til Hest, blandt Ho - ve - der, Kvæg og
 Pu - bli - kum sig mo - re - de i - sær med en Pou -
 Ba - ge - ren var Fest - mar - chal, han May - o - næ - sen
 Him - len ved, ej Hen - rich - sen, u - skyl - dig var han

Kre - a - tur saas alt hvad i A - gra - ri - en dur, og
 dret - te Fa - brik. Paa Va - ri - é - té Hr. Bag' - ren gik, han
 smag - te paa, og lidt paa Po - lo - næ - sen saa, han
 som et Lam, men Bag' - ren wer - fed og - saa ham, og

Ran - ders Ba - ger - me - ster man saa med Stjer - ner, Kors og
 skul - de ba - re - stens sé sig om, ja det var fo - rend
 pro - ved' Munden om den var kold, og holdt for - re - sten en
 Rit - zau' slud - red' pr. Te - le - gram, det var nu rent ud -

Kring - ler paa, og der var Zan - gen - bergs Tour - né og saa
 Kon - gen kom; og i den dej - li - ge Som - mer - nat den
 skarp Kon - trol; han stod just og tal - te med Grev Fris, saa
 sagt en Skam, for der - ved Heinrichsen Af - sked fik af

en af „Nor - dens skøn - ne - ste“ ja hun var en ny - de - lig
 Ba - ger klap - ped' som be - sat, det var af en ny - de - lig
 en, to, tre blev hans Blod til Is: for der dansed en ny - de - lig
 Pi - gen ej men af Fre - de - rik. Næ hun var en ny - de - lig

Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en
 Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en
 Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en
 Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en

lidt for ty - de - lig Pi - ge, hun sang nem - lig paa Va - ri - é -
 lidt for ty - de - lig Pi - ge, naa men Man - den er svært li - be -
 lidt for ty - de - lig Pi - ge, og saa sa' han: Vil De dan - se
 lidt for ty - de - lig Pi - ge, til at gaa paa et Kon - ge - bal

t6.
 ral.
 af.
 med.

Allegretto.

Spansk Serenade.

Karen.

Nr. 7.

1. De
2. Ka -
3. Bjørn
4. Mar -

gav O - pe - rar, de var go - de, de do - de for
si - noi Din Stjer - ne var dun - kel, selv Tan - ten var
Bjornson vor Red - nings - plan - ke, her her en Ju -
tini - us Na - po - le - on Niel sen, slid nu dit

Fo - de som „Fro - de“, „Oluf Luk - øj - e“ den var
pant - sat hos On - kel, Hr. Es - man han skrev saa det
slits - raads Tan - ke: Du red - ded ved Lil - le -
Tri - kot med Hel - sen, Du hvil - te paa Laur - bær hos

sjov, „O - luf“ de - de, i - mens jeg sov, og „Kle -
drev, men Resten nok Fog - den skrev, han be -
mor min el - ske - de sto - re Bro'r, kan Du
Riis, nu fal - der Tra - gedier i Pris; der blev

o - pa - tra - naa, jeg er nænsom, lad gaa, men det er ik - ke noget at
slag la' paa al - le Kanter, paa'n Pind, han la' vold - somt Be - slag paa
nøen - ne at ta' fra Nør - re Pst! Pst! naar din Ga - gekan bli - ve
solgt vel et hun - dred Pladser med Pynt, Gud ske lov da, at Riis har

skænds om at faa, „Anna“ Bry-de, hvis Kær - lig - hed Fy fy fy fy
 San-der det Skind. Selv Gotischalksens e - ne Man-chet gik i Vadskæn,
 stor-re end sidst? Min Bro-der er ej E-go - ist Naa naa naa naa
 Mas-ser af Ment! Hans For-mu-e den er stor Naa naanaa naa

fej! jeg ved, at Hr. E-rik Bøgh ked af, han ik-ke
 det var Synd, for den var saa net og hor - te vist til os
 naa! ik-ke Guist naa naa naa naa naa be - vidst naa naa naa naa
 naa! hans Bror naa naa naa naa naa ikk't Ord! naa naa naa naa

strog, men El - ver - høj gik sin Gang, den er gaa-et før, af
 Sæt - samt Sty-rel-sens Fri - bil - let og en grøn Al - lé, en
 naa, nu sid-der han paa en Kvist i et Dokersk Telt saa
 naa. Hvem faar nu Na - poleons Tri - kot ef - ter Wa - ter - loo? mons -

nyt gik der kun en Sang Su - fler tra la la la la.
 slet O-ver-sæt-tel - se p. p. tra la la la la.
 trist, han er sy-ge-meldt pst! pst! tra la la la la.
 tro Bjørn ja vær-saa - go' Hal - lo tra la la la la.

f

Har De ikke Lyst til at gaa en Tur?

Søndagsang med engelsk Refrain.

Allegretto.

Nr. 8.

f *Olsen.*

1. Naar
2. Der
3. Man
4. Jeg
5. I
6. Jeg

Sø - len gaar til Hvi - le og Mør - ket fal - der paa, saa
var en Mi - ni - ster, jeg si - ger ik - ke hvor, han
al - der - doms - for - sør - ges fra treds og til man dø'r, jeg
el - sker Ken - gens Lyng - by, for jeg er vel selv loy - al, jeg
Ti - vo - li de trænger til en Smu - le godt Hu - mør, jeg
sy - nes Jom - fru Tiet - gen, hun E - lek - tra, staar saa godt, hun

el - sker jeg og Pe - tra en Af - ten - tur at gaa, to
sød og sty - red Lan - det, tænk han sad i nit - ten Aar, ja, og
trø'r jeg mi - ne sid - ste Aar vil le - ve i Kor - sør, for der
trø'r der lig - ger me - get godt paa Bund' af dens Ka - nal, og saa
ved nok hvad de mangler: en ar - tis - tisk Di - rek - tør ja, Hr.
læ - ner sig til ba - ge, uhl - den Stil - ling er saa flot, ja men

Bai - e - re i Lom - men plej - er vi at ha - ve med, vi
alt hvad han gjor - de, det var saa - re dyg - tigt gjort, det
er et Pen - sio - nat, naa det kal - des Fat - tig - gaard, men
tidt jeg er der - u - de fo - ler jeg mig hjem - me - vant, jeg er
Thra - ne kan jo sag - tens en - ga - ge - re Busholms Trop, og
He - sten der paa Tor - vet den er hel - ler ik - ke dum, den

ny - der nem - lig al - drig no - get paa Be - værts - stied. Aa hej sing -
søe han gør - ne selv, selv om ik - ke han blev spurgt. Aa hej sing -
det skal virk - lig væ - re sjældent godt alt, hvad de faar. Aa hej sing -
nem - lig hel - ler ik - ke de - res O - berst - leu - te - nant. Aa hej sing -
han kan sag - tens selv hæn - ge det Par Lam - per op. Aa hej sing -
læ - ner sig den an - den Vej, den er næ - sten lidt for krum. Aa hej sing -

op - fal - de - ra! men naar vi vil sid - de ned, ja
 op nu har han sat, næ har sid - det en - Re -
 op - fal - de - ra! Bour - gog - nen er al - tid lun - ket
 op - fal - de - ra! han mo - rer dem ik - ke for en
 op - fal - de - ra Hur - ra Thra - ne e - ne er nok
 op - fal - de - ra Hur - ra O, Du go - de gam - le

tænk, og ta' et lil - le Stænk, er der al - drig no - gen
 cord, han sad nok blødt, men ved De hvad, det maa dog ha' væ - ret
 a! og Styr - te - bad med kun - stig Is gør saa godt en Som - mer -
 Snaus, var Lyng - by for hans Ser - gen - fri, saa er det nu hans Col - ding -
 go! ja men for hans e - gen Skvid var det bed - re, han var
 Blis, Du er ik - ke fra i fjor, for Du var med i fir' - og -

Tale.
Bænk. Herregud hvad skal dog det Kniberi med Bænke til? Er det Anstændig -
 hedshensyn? Det maa det vel være, - for naar endelig Petra og jeg har fun -
 det en Bænk og har sat os forfærdelig anstændigt med hinanden om Livet og
 en Baler i Haanden, troer De saa ikke der straks kommer en Betjent og siger:
haardt! For selv hans Venner begyndte at blive bekymrede for ham og sagde: Du er
 storartet, I er alle storartede, men du er den mest storarteste, og Du har
 siddet storartet men:
da! Jeg havde en Bekendter derude, en Pokkers fix lille Dame, hun hed Olga
 forresten - men hun kunde ikke taale den kraftige Kost og Styrtebadene og -
 der var altid Vævi, - og saa gav hun sig til at skrive i de allerroddeste Blade,
 saa det var jo ikke saa underligt, hvis Pensions - inspektøren Da' sagde til hende:
hus. Sikken et Vælgermøde forleden Aften! - Da Madet var talrigst besøgt, var
 der foruden Oberstleutenanten kun en Hr. Dahl og en Hr. Keglereiser. - Saatog
 jeg Hatten af for Rigsdagsmanden, - det ved jeg han sætter stor Pris paa og sa:
to. Ja, for det at gaa alene rundt i Tivoli synes jeg maa kunne gøre et Men -
 neske til Melankoliker allerede før Mørkets Frembrud. Han maa skam
 ha' en, han kan sige til:
treds. Og Manden deroppe ser ogsaa noget opdunset ud, det er vist den meget
 stillestående Virksomhed, der gør det, - Jeg kunde tit ha' Lyst til at
 sige til ham: Dr. Maj!

Tempo di Gavotte.

De skur' meget hel - le - re gaa en Tur! Vil De pønt la' væ - re med
 Har Du ik - ke Lyst til at gaa en Tur? Dukan net - op nu gaa med
 De skur' hel - ler' rej - se en lil - le Tur, So - luft er en Kur, mange
 Har De ik - ke Lyst til at gaa en Tur? Kan De ej ta' Lyngby, kan
 Har De ik - ke Lyst til at gaa en Tur? Jeg maa rundt og hol - de mig
 Trænger ik - ke De til at gaa en Tur? De gør ik - ke mer nogen

den a - mour, skynd dem og drik a' og
 stor Bra - vour, det gør os ræd-somt ondt, men
 Da - mer bru'r. Bra - si - li - en er rar, Fa -
 De faa Fur, skal vi ned til Se - en gaa og
 lidt a - jour, for jeg er ik - ke vis paa, at
 køn Fi - gur, og det er virk'-lig Synd, De

skynd dem og stik a', saa maa jeg og Pe - tra gaa der -
 det er nok saa sundt, at Du gaar en lil - le bit - te
 mi - li - en, De har, med Glæ - de vist i - mod Dem
 se, hvad vi kan faa, for her bi - der de sgu ik - ke
 Folk de er til - freds, med hvad de faar gra - tis for halv -
 ku' godt bli - ve tynd, i - fald De gik og drak lidt

Kor.

fra, naa ja ja De sku' me - get hel - le - re gaa en Tur!
 Tur, Tur, Tur, Tur! Har Du ik - ke Lyst til at gaa en Tur?
 ta'r, ta'r, ta'r, ta'r! De sku' hel - ler' rej - se en
 paa naa naa aa! Har De ik - ke Lyst til at gaa en Tur?
 treds, treds, treds, treds Har De ik - ke Lyst til at gaa en Tur?
 Brønd, Kur! Kur! Kur! Træn - ger ik - ke De til at gaa en Tur?

Vil De pænt la' væ - re med den a - mour, skynd dem og drik a' og
 Du kan net - op nu gaa med stor Bravour, det gør os rædsomt ondt, men
 Sø - luft er en Kur, mange Da - mer bru'r, Bra - si - li - en er rar, Fa -
 Kan de ej ta' Lyng - by, kan De faa Fur, skal vi ned til Se - en gaa og
 jeg ma' rundt og hol - de mig lidt a - jour, for jeg er ik - ke vis paa, at
 De gør ik - ke mer no - gen køn Fi - gur, og det er virk'lig Synd, De

skynd dem og stik a' saa maa jeg og Pe - tra gaa der - fra.
 det er nok saa sundt, at Du gaar en lil - le bit - te Tur.
 mi - li - en, De har, nu med Glæ - de vist i - mod Dem ta'r.
 se, hvad vi kan faa, for her bi - der de skam ik - ke paa.
 Folk de er til - freds, med hvad de faar gra - tis for halv - treds.
 ku' godt bli - ve tynd, i - fald de gik og drak lidt Brønd.

Elskovsduet.

Andantino.

Potpourri

Nr. 9.

Olsen

1. Un - der de ly - se grøn - ne Lin - de - træer først jeg
2. Skønne - ste blandt Ma - gre - ther lyt til min Ba - ry -

saa — Dig og dit lil - le ken - ne Ansigt med Oj - ne
ton, — ræk Du nu ba - re Pe - ter ro - lig din lil - le

blaa. — Lil - le Ma - gre - the, nu har jeg set de'
Haand, — kæ - re Ven - in - de ja vi skal fin - de

al - ler - mindst hun - dred' Gan - ge, lil - le Ma - gre - the,
Svi - ger - fa'r og saa Lyk - ken. *Magr.* Tænk hvis man ser os!

tro mig, jeg ved, de' va - rer i Aar og Dag.
Olsen Ja det gør E - ros, E - ros, den vin - ge - de Gud.
Magr.

Tempo di Valse.

Magrethe

Ja men bed - ste Ol - sen, hvad er det, De dog
Pe - ter sig mig, hvad Du be - stil - ler. Jeg be -

sir? De gør mig nær - væs, *Olsen* Du har slaa't mig en
stil - ler Bryl - lups - di - nér: Sup - pe kogt paa

Læk - ke paa Hjør - tet, den kan al - e - ne Du faa
smaa Kro - ko - dil - ler. Pe - ter ska' v' in - te la' - vær' med

les. _____ Du og jeg - hvil - ken sken I - dyl! _____
de'. _____ *Olsen* OG saa syn - ger vi vor Du - et. _____

_____ Lil - le Gre - the for en Gangs Skyld! _____ Aa,
Magr. Kan vi le - ve af den? *Olsen* Ja let! _____ *Magr.* Tror

sig li' - saa - godt Ja, aa hvad lil - le
Du? *Olsen* Ja Du, jeg og et halvt Du - sin

Magr.

Du! Men det maa jeg da so - ve paa! ——— *Olsen* Vil Du
Barn. Og hvor skal vi saa bo vi to? ——— *Olsen* Aa om

Magr.

so - ve Gu' om Du maa! ——— Lad mig
Vin'tren paa Nør - re - bro, ——— men hver

Magr.

ven - te blot lidt end - nu! ———
Som - mer ud' i Al - leen! ———

Tempo di Gavotte.

Nej lad os saa hel - le - re gaa en Tur, det er no - get Snak med en
Un - ge Folk har godt af at gaa en Tur, in - te kukke - lu - re i

lil - le Lur, lad os to Turtel - dner nu gaa en Maan'skins - tur, saakan
Fug - le - bur, ja vi to Turtel - dner vil plukke Glæ - dens Druer i den

Du jo al - tid faa en Lur Lur Lur Lur. Lur. *f* *D. C.*
fag - re, fri - ske, fri Na - tur, tur, tur, tur. - tur.

1. 2.

Er det ikke dejlig.

Tempo di Valse.

Bekmann

La Marinarella.

Nr. 10.

f Karen Olsen

1. Bli'r Pe - ter Han - sen Chef? ja det
 2. Tiet - gen har ma - set med Mar - mor -
 3. Vi til Pla - ka - ter skal nu ha'

tror je', det vil da si - ge: tror nok, han
 kir - ken, den har ej væ - ret bil - lig den
 Søj - ler, det har vi talt om halv - hun - dred

vil, der - ved fik hans The - a - ter - hi -
 Svir, Tiet - gen fik al - tid paa sin Tal -
 Aar, men Ma - gi - stra - ten kør stram - me

sto - rie snart den Pi - na - le, den træn - ger
 ler - ken, at han til Kir - ken mang - le - de
 Tøj - ler, næ - ste Aar - hun - dred vi den nok

til. Slut - nin - gen vil - de kom - me be -
 Spir, Folk sa' næ al - drig, det tog de
 faar. Det bli'r med Ber - ste, Vand - fad og

lej - lig, Bo - gen just ik - ke strut.ter af Vid.
 fejl i, fær - dig i Mor - gen staar hver en Bid.
 Spejl i, tænk vo - re Bør - ne - børn kan gaa did!

Nej men er det ik - ke dik.ke dik.ke dik.ke
 Ja! ja er det ik - ke dik.ke dik.ke dik.ke
 Ja! ja er det ik - ke dik.ke dik.ke dik.ke

dej - lig, al Ting bli'r fær - dig naar blot man gif
 dej - lig, al Ting bli'r fær - dig naar blot man gif
 dej - lig, al Ting bli'r fær - dig naar blot man gif

Alle
 Tid. Ja er det ik - ke dik.ke dik.ke dik.ke
 Tid. Ja er det ik - ke dik.ke dik.ke dik.ke
 Tid. Ja er det ik - ke dik.ke dik.ke dik.ke

dej - ligt, al Ting bli'r fær - dig naar blot man gi'r Tid.
 dej - ligt, al Ting bli'r fær - dig naar blot man gi'r Tid.
 dej - ligt, al Ting bli'r fær - dig naar blot man gi'r Tid.

**Offentlig Foredrag af Sangene
 er strængt forbudt !**

Forfatterne.